

[Jørgen Jørgensen.]

men vi mener, at vi gennem den lov, der nu foreslås, forbedrer den bestående lovgivning i betydelig udstrækning, og det nægter de herrer at medvirke til. Resultatet af deres standpunkt er, at de falder tilbage til den lovgivning, som de selv erkender er mere urimelig og mere uretfærdig, end lovforslaget vil blive. Jeg kan derfor ikke give de herrer ret i, at der er en saglig begrundelse for den stilling, de indtager. For mig har det været afgørende, at man, før man beskatter grundværdstigningen, får tilrettelagt vurderinger og fradragsregler på en sådan måde, at man med rette kan sige, at det beløb, man beskatter, er en faktisk eksisterende stigning. Det synes jeg, at man opnår i højere grad ved dette lovforslag end ved den gældende lov. Derfor mener jeg også, at det er forsvarligt, at man beskatter en større del af dette beløb, således som det her foreslås. Jeg mener derfor, at man udfra alle saglige hensyn må sige, at lovforslagets gennemførelse i forhold til den bestående lov betyder en afgjort forbedring.

Det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) fremsatte den bemærkning, at det radikale venstre ikke havde nogen linie i grundskyldsspørgsmålet. Må jeg for det første sige, at jeg er enig med det ærede medlem i det ønskelige i, at grundskyldskommissionen kommer til et resultat, men når det ærede medlem taler om, at vi ingen linie har, må jeg måske sige, at jeg nu har opdaget, at retsforbundet har en linie, nemlig den at løbe fra sit standpunkt, når forslagene skal gennemføres.

Formanden: Det ærede medlem hr. Thestrup har ordet for en kort bemærkning.

Thestrup: Må jeg sige til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, at det er ganske vist rigtigt, at dette forslag retter en enkelt af de fejl, der er blevet påpeget, og at det afbøder de to andre af de tre fejl, som vi alle er enige om findes. Når vi imidlertid med glæde går ind for det af venstre stillede forslag til dagsorden, skyldes det, at vi har opdaget nu under behandlingen, at der er så mange faldgruber i forslaget. Det er det farlige ved det. Og så kommer tilsidst den juridiske videnskab og siger næsten enstemmigt: ja, men det er ikke så underligt, at der er faldgruber i dette forslag, for selve princippet er forkert, det fører til det modsatte af det, man tilsligter med det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til motiveret dagsorden af Hans Hansen (Rørby) (se till. B. sp. 1745).

forkastedes med 113 stemmer mod 6.

Forslag til motiveret dagsorden af Hans Conrad Koefoed (se sp. 4125).

forkastedes med 76 stemmer mod 51.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, og §§ 2—5,

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 66 stemmer mod 51; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3,

forkastedes med 66 stemmer mod 51; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4

vedtoges med 87 stemmer mod 37.

§ 6, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5

forkastedes med 72 stemmer mod 51.

§ 7

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 3.

Ændringsforslag nr. 7 og 8 og § 8, således

ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9

forkastedes med 66 stemmer mod 51; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 10

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11

forkastedes med 72 stemmer mod 51.

§ 9, således ændret, §§ 10 og 11, ændringsforslag nr. 12 og § 12, således ændret, *vedtoges uden afstemning.*